

tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:
23) Første behandling af lovforslag nr. L 234: Forslag til lov om ændring af lov om sygehusevæsenet. (Hospice og frit sygehusvalg).
 Af sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen).
 (Fremsat 30/3 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karen J. Klint (S):

En af Danmarks store forfattere, Steen Steensen Blicher, siger i »Hosekræmmeren«: »Den største sorg i verden her er dog at miste den, man har kær«. Det er et smukt og meget sandt citat, som alle kommer til at opleve indholdet af flere gange i livet. Selv om det er længe siden, at Steen Steensen Blicher skrev »Hosekræmmeren«, er det fortsat svært for mange mennesker at forholde sig til døden og til det at miste. Det er fortsat noget, ikke enhver får talt om med sine nærmeste, omend vi jo alle ved, at det sker for os hver og én på et tidspunkt.

Nogen åbenhed om livets afslutning har vi dog fået, det er blevet lettere at være omkring sine nære i den sidste tid, uanset om denne tilbringes derhjemme, i en plejebolig, på et sygehus eller på et hospice. Dels fordi der kan gives orlov til og vederlag for at passe en alvorlig syg slægtning, og dels fordi man de forskellige steder har bedre muligheder for at være til stede og sammen med den alvorligt syge.

Og uanset det svære i sådanne situationer er holdningen i dag, at livet gerne skal leves fuldt og helt lige til den sidste stund. Det at leve et godt liv i dødens nærvær er en krævende udfordring for såvel den syge som for de pårørende.

Der er derfor brug for øgede valgmuligheder for, hvor og hvordan man ønsker at tilbringe sin sidste tid. Der er brug for, at vi alle sætter fokus på god pleje af svært og uheldredeligt syge, uanset om de vælger behandling til eller fra. Derfor er det godt, at der ved finanslovaftalen

for i år blev indgået en aftale om, at de eksisterende private hospicer sidestilles med andre private specialsygehuse og kommer med i lov om frit sygehusvalg, omend det sker inden for en fastlagt økonomisk ramme. Det aktuelle lovforslag begrænser ikke de pågældende hospicer til kun at give tilbud inden for denne ramme. Kan de skaffe finansiering hertil, må de gerne udvide kapaciteten.

Den socialdemokratiske gruppe kan støtte forslaget.

Ester Larsen (V):

Hospicetanken er relativt ny her i landet, og det er udelukkende i kraft af privat engagement og privat initiativ, at vi har fået indført hospicer i Danmark. Og det skylder vi disse institutioner endog meget stor tak for.

Det arbejde, der udføres på vores hospicer, kan ikke andet end aftvinge umådelig respekt og anerkendelse. Her har man vist, hvordan der kan skabes harmoniske og værdige forhold for uheldredeligt syge. Her tages der omhyggeligt vare på smertelindring og på alt, hvad der opleves som plagsomt på både legeme og sjæl. Omsorgen omfatter det hele menneske og ikke alene det, der tages vare på nære pårørende også. På hospice giver man hjælp til at leve med døden i vente.

Den indsats, der udføres på danske hospicer, er så værdifuld, at det er helt afgørende, at arbejdets videreførelse kan sikres, og det er også præcis Venstres begrundelse for at støtte lovforslaget.

Det ville være helt uansvarligt, hvis Folketinget passivt var tilskuer til, at de økonomisk truede hospicer måtte lukke. Men det, der bekymrer os, er, at regeringen har valgt at benytte sygehusloven til at løse problemet.

Det er umiddelbart et uheldigt signal, der gives, i og med at et hospice er noget ganske andet end et sygehus. Men ved at indlemme hospicer i sygehusloven på den måde, der er lagt op til, bliver de økonomiske rammer for de eksisterende institutioner løvbundne og fastlåst. Og dertil kommer, at når løsningen af de eksisterende hospicers problemer klares på denne måde, bliver det meget svært at se, hvorledes nye lignende initiativer skal se dagens lys.

Rundt om i landet samles mange mennesker, rigtig mange mennesker, i støtteforeninger, der arbejder ihærdigt for oprettelse af hospicer i form af selvejende institutioner.